

برای خصله نیاز نکته و نیز باید هر چند که مانند پوچه خود قسمی داشت روح پنهانی داشت
لطف پنهانی و پوشیده لطف قصنه لطف نالیه به روح بدهد تندیس عالم آن را نهاد
لطف پنهانی و پوشیده این را نهاده اند و این را نهاده اند و این را نهاده اند

قطعه

کهن‌ترین سیستم برنامه‌ای ایده‌آلیسم آلمانی

گئورگ ویلهلم فردریش هگل
محمد عبادیان

Hegel, Georg Wilhelm Friedrich, *Das Alteste Systemprogramm
des deutschen Idealismus*, Werke 1, Suhrkamp taschenbuch
Wissenschaft, Frankfurt 1971, s. 234-235.

من اینک معتقد شده‌ام که عالی‌ترین کنش عقل - عقلی که همه چیز را در بر می‌گیرد - کنش زیباشتختی است، این که حقیقت و خیر تنها در زیبایی مناسبت پیدا می‌کنند. فیلسوف باید از همان اندازه نیروی زیباشتختی برخوردار باشد که شاعر. مردمان بدون حس زیباشتختی فیلسوفان بسی مسمایند. فلسفه روح، یک فلسفه زیباشتختی است. بدون حس زیباشتاسی نمی‌توان نکته‌سنجه بود، حتی نمی‌توان نسبت به تاریخ استدلال نکته‌سنجه کرد. این از آن رو گفته شد که روشن شود مردم در فقدان چه هستند؛ مردمانی که هیچ ایده را نمی‌فهمند، صمیمانه اذعان دارند که تا امر از ارقام و اسناد فرامی‌رود، همه چیز برای آنها تیره می‌گردد. اینجاست که شعر منزلت متعالی می‌یابد، بار دیگر سرانجام همان چیزی می‌شود که در اصل بود - آموزگار مردمان. چه، دیگر فلسفه وجود ندارد، تاریخ وجود ندارد، تنها هنر شاعری است که پس از هرگونه علوم و هنر به جا می‌ماند.

در ضمن اغلب می‌شنویم که توده مردم باید یک دین محسوس دارا باشند. نه تنها توده مردم، که فیلسوف نیز بدان نیازمند است. در عقل و دل ستایش خدای واحد، در نیروی تخیل و هنر ستایش چندین خدایی - این است آنچه بدان نیازمندیم.

در اینجا می‌خواهم از ایده‌ای سخن بگویم که به باور من هیچ انسانی آن را احساس نکرده است - باید خواستار یک اسطوره نو باشیم؛ اما آن میتولوژی باید در خدمت ایده‌ها باشد، باید یک میتولوژی عقل بشود. پیش از آن که ما ایده‌ها را زیباشتختی، یعنی اسطوره‌ای کنیم، علاقه‌ای برای مردم ایجاد نمی‌کنند؛ و بر عکس، پیش از آن که میتولوژی عقلانی بشود، فیلسوف جا دارد که شرمگین باشد. بنابراین، سرانجام باید

روشنگری شده و روشنگری نشده دست به هم دهند، میتولوژی باید فلسفی شود، و مردم عقلانی. فلسفه باید میتولوژی شود تا فیلسوفان را حسی کند. آنگاه وحدت سرمدی در میان ما حکمفرما می‌شود، دیگر نظر تحقیرآمیز به مردم افکنده نمی‌شود؛ آنگاه مردم دیگر در پیش روی فرزانگان و کشیشان از ترس کور نمی‌لرزند. آنگاه پرورش بوابو تمام نیروها در انتظار همه ماست، نیروهای فرد و نیروهای افراد. هیچ نیرویی دیگر سرکوب نمی‌شود. آنگاه آزادی و برابری بر تمام روح‌ها چیره می‌شود! - یک روح متعالی به زیر آمده از آسمان باید این دین را در میان ما رواج دهد؛ این روح برجسته‌ترین اثر نهایی بشریت خواهد بود.

